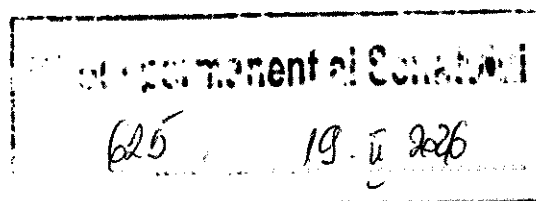

PRIM MINISTRU

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție și în temeiul art. 25 lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul Administrativ, Guvernul României formulează următorul:

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă pentru modificarea și completarea art.27 din Ordonanța nr.2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, cu modificările și completările ulterioare*, inițiată de domnul senator PSD Mărginean Lucian împreună cu un grup de parlamentari PSD, POT, PACE – Întâi România și neafiliați (Bp. 585/2025).

I. Principalele reglementări

Inițiativa legislativă are ca obiect de reglementare modificarea și completarea art. 27 din *Ordonanța nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, cu modificările și completările ulterioare*, cu scopul de a simplifica procedura de comunicare a proceselor-verbale de constatare a contravențiilor prin preluarea dispozițiilor din *Codul de procedură civilă* referitoare la citare și prin introducerea unui nou alineat care să reglementeze data de la care se consideră îndeplinită procedura de comunicare a proceselor-verbale.

II. Observații

1. Potrivit *Deciziei Înaltei Curți de Casație și Justiție nr.10/2013* privind recursul în interesul legii referitor la interpretarea și aplicarea

dispozițiilor art. 27 teza I raportat la art. 14 alin. (1), art.25 alin. (2) și art. 31 alin. (1) din *Ordonanța Guvernului nr.2/2001*, modalitatea de comunicare a procesului-verbal de contravenție și a înștiințării de plată, prin afișare la domiciliul sau sediul contravenientului, este subsidiară comunicării prin poștă, cu aviz de primire. Cerința comunicării procesului-verbal de contravenție și a înștiințării de plată este îndeplinită și în situația refuzului expres al primirii corespondenței, consemnat în procesul-verbal încheiat de funcționarul poștal.

În temeiul acestor dispoziții de aplicabilitate imperativă, este inadecvată orice intenție de reglementare a modalității de comunicare prin afișare, alternativ cu cea a comunicării prin poștă, cu aviz de primire.

De asemenea, în ceea ce privește modalitatea de comunicare, prin afișare a procesului-verbal, în situația neprezentării contravenientului la oficiul poștal, după avizare, nu se poate prezuma reaua-credință a contravenientului. Prin urmare, în ipoteza în care persoana sancționată, deși avizată prin oficiul poștal, nu s-a prezentat în vederea ridicării corespondenței, evidențiază faptul că data neprezentării nu constituie momentul de la care începe să curgă termenul de formulare a plângerii contravenționale.

Astfel, în ipoteza prezentată anterior, astfel cum se menționează și în *Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 10/2013*, nu poate fi aplicat *principiul nemo auditur propriam turpitudinem allegans* (nimeni nu este ascultat dacă își invocă propria culpă), deoarece nu poate fi cunoscut motivul neprezentării persoanei avizate la oficiul poștal.

Totodată, raportat la textul inițiativei legislative, semnalăm unele dificultăți procedurale privind aplicabilitatea opțiunilor de comunicare, în sensul stabilirii unor împrejurări de fapt. Astfel, este incert cine și prin ce mijloace stabilește faptul că persoana căreia trebuie să i se comunice procesul-verbal nu locuiește la adresa de domiciliu și mai ales ce valență juridică are o astfel de constatare. Mai mult, modalitatea de alegere a locului de comunicare de către contravenient, constituie, de asemenea, o formă lipsită de fond în lipsa unei proceduri consacrate legislativ în acest sens. Toate aceste observații sunt ridicate, inclusiv, sub rezerva termenului prescriptiv de comunicare de 2 luni a procesului-verbal, termen care începe să curgă de la data încheierii acestuia.

Nu în ultimul rând, în cazul în care contravenientul este cetățean străin, precizăm că verificarea și probarea faptului că acesta locuiește la o adresă de domiciliu declarată oficial nu ar fi posibile.

2. Referitor la textul propus pentru art. 27 alin. (1) din *Ordonanța Guvernului nr.2/2001*, supunem atenției faptul că, potrivit art. 8 alin. (4) din *Ordonanța Guvernului nr.2/2001*, sumele provenite din amenzile aplicate persoanelor fizice în conformitate cu legislația în vigoare se fac venit integral la bugetele locale ale unității administrativ-teritoriale în care contravenientul își are domiciliul;

De asemenea, evidențiem și faptul că prevederile *Ordonanței Guvernului nr. 2/2001*, trebuie să fie corelate și cu dispozițiile art. 39 alin. (1) din *Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare*, conform cărora în cazul creanțelor fiscale administrate de organul fiscal local, prin domiciliu fiscal se înțelege domiciliul reglementat potrivit dreptului comun sau sediul social înregistrat potrivit legii.

Astfel, apreciem că o soluție normativă de natura celei propuse de inițiatori ar putea genera situații contradictorii, aceasta nefiind raportată în mod corespunzător la prevederile legale referitoare la domiciliul fiscal al persoanei fizice și la posibilitatea dării în debit a proceselor-verbale de contravenție.

3. Totodată, cu privire la art. 27 alin. (3) pct.2 din inițiativa legislativă, precizăm că textul vizează îndeplinirea procedurii de comunicare în totalitatea cazurilor, prin poștă, în sensul că procedura se consideră îndeplinită, după caz, la data semnării de către contravenient a confirmării de primire, la data consemnării refuzului acestuia ori, în cazul neprezentării la poștă, la data împlinirii termenului menționat în avizul de primire.

În acest context, semnalăm, pe de o parte, faptul că implementarea soluției normative propuse la alin. (3) din inițiativa legislativă face imposibilă aplicarea în practică a prevederilor alin. (1), în ceea ce privește modalitatea comunicării prin afișare, iar, pe de altă parte, faptul că cele trei modalități de comunicare a procesului-verbal sunt de natură a încălca *dreptul contravenientului de a lua cunoștință efectiv de conținutul procesului-verbal de contravenție prin care a fost sancționat*.

4. Menționăm că din punct de vedere al regulilor de tehnică legislativă, în cuprinsul părții introductive a articolului unic pct. 1 al inițiativei legislative, ar fi trebuit să se regăsească sintagma „*se modifică*”

și va avea următorul cuprins:” , potrivit art. 59 alin. (2)¹ din *Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare*.

În ceea ce privește pct. 2 al articolului unic al inițiativei legislative, teza finală vizând *„cazul neprezentării la poștă pentru ridicarea procesului-verbal în termenul menționat pe avizul de primire”*, situație în care, potrivit inițiativei legislative, procedura de comunicare se socotește îndeplinită, menționăm că situația neprezentării contravenientului la oficiul poștal, după avizare, nu poate fi asimilată cu luarea la cunoștință a actului comunicat, și nici nu se poate presupune de *plano* că persoana avizată, prin atitudinea sa, urmărește să amâne comunicarea procesului-verbal.

În raport cu soluția normativă propusă și față de precizările din *Expunerea de motive* privind preluarea dispozițiilor din *Codul de procedură civilă* referitoare la citare subliniem că în situația refuzului de a primi corespondența, legea procesual civilă instituie, în situația expres prevăzută, o prezumție de cunoaștere a actului întemeiată pe atitudinea subiectivă a părții, expres manifestată, urmărindu-se astfel prevenirea și sancționarea abuzului de drept din partea acesteia.

Or, în ipoteza neprezentării la poștă pentru ridicarea procesului-verbal în termenul menționat pe avizul de primire nu poate fi cunoscut motivul neprezentării persoanei avizate la oficiul poștal și, prin urmare, nu poate fi considerată ca fiind valabilă comunicarea.

Astfel, în ipoteza prezentată, soluția propusă poate afecta dreptul persoanei sancționate contravențional de a i se comunica actul prin care s-a dispus această măsură. Prin urmare, apreciem că modalitatea de comunicare a procesului-verbal de contravenție ar urma să se facă potrivit procedurii alternative prevăzută art. 27 alin. (1) din *Ordonanța Guvernului nr. 2/2001*, respectiv prin afișare la domiciliul sau sediul contravenientului, dată de la care să se considere procedura de comunicare îndeplinită.

¹ Pentru exprimarea normativă a intenției de modificare a unui act normativ se nominalizează expres textul vizat, cu toate elementele de identificare necesare, iar dispoziția propriu-zisă se formulează utilizându-se sintagma *„se modifică și va avea următorul cuprins:”*, urmată de redarea noului text.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.**

Cu stimă,
Ilie Gavril BOLOJAN
PRIM-MINISTRU

Domnului senator Micea ABRUDEAN
Președintele Senatului